

Streda 2. augusta 2017

Piesne: ES č. 467, 244

Text: L 14, 7 – 14

„Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš v tomto podobenstve rozvíja Boží spoločenský „bontón“ pre dve skupiny ľudí: pre pozvaných na hostinu a pre hostiteľov. Čo je to však za hostina, keď sa nespomína rozmanitosť jedál? Ježiš totiž vôbec nerieši počet chodov ani ich bohatosť. To nie je dôležité. Podstatný je dôvod, prečo ľudia k stolu prišli: prišli sa dobre najesť – alebo kvôli tomu, že ich hostiteľ pozval, a tak im preukázal istú úctu alebo lásku? Ježiš medzi riadkami kladie pichľavú otázku, či účasť na hostine nie je len túžbou byť videný. Nielen dnes, aj kedysi ľudia poznali „VIP hostí“ – veľmi dôležité osoby, ktoré sa zúčastňovali na stretnutiach len s cieľom zviditeľnenia vlastnej osoby. Nešlo im o jedlo, ale o ich ego. Celebrity v celých dejinách vedeli, že kto nie je videný, nie je ľuďmi oslavovaný. Ježiš však poukazuje na hriechnú ľudskú vlastnosť: pokladať sám seba za najdôležitejšieho človeka. Pavel v Liste Filipským hovorí, že nič nemáme robiť z hašterivosti a márnejšej ťižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladať za hodnotnejších než seba. Kresťan čaká, kým ho Pán povýši, lebo Mu dôveruje, že to urobí v pravý čas, na správnom mieste a na Jeho slávu. Myslím, že sme už také niečo v živote osobne zažili. Ježiš hovorí aj na adresu hostiteľov. Takmer každý sa i dnes riadi heslom: Ak ho ja pozvem, mám nádej, že aj on raz pozve mňa. A hostiteľovi Ježiš kladie otázku: Prečo usporadúvaš hostinu? Pýta sa na úmysel jeho srdca. A medzi riadkami je ukrytá vypočítavosť. Možno my nie sme často hostiteľmi a toto podobenstvo sa nás priamo netýka. No pre správnu vieru, živú a čistú, potrebujeme byť úprimní: k iným, ale hlavne k sebe. Pri každom svojom konaní sa môžeme spýtať: Prečo to robím? Prečo som to povedal? Bolo to na moju slávu, či na potupenie človeka, Boha? Blahoslavený, ľúby Bohu si vtedy, keď poznáš tento aspekt svojej hriechnosti a prahneš po tom, aby tvoje motívy boli prečistené Ním. Amen.

Modlitba:

Nebeský Pane, všetko, čo máme, máme len z Tvojej štedrosti. Ďakujeme Ti za starostlivosť o nás. Pripomínaj nám, že my sami sme stále žobráci a chudáci, ktorí sme celkom odkázaní na Teba, hoci si to často nemyslíme. Odpusť nám povyšovanie sa nad iných, nepokoru, egoizmus. Upriam nám oči srdca na Tvoj kríž, na Tvoju pokoru a vernosť až po smrť. Daj nám zomrieť aj tomuto hriechu. Amen.

Mgr. Tibor Jančík, zborový farár v CZ ECAV Senec